

DIUMENGE VI DURANT L'ANY (B)
Homilia del P. Valentí Tenas, monjo de Montserrat
11 de febrer de 2018
Lv 13,1-2,45-46 / 1 Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45

Benvolguts germans i germanes,

En moltes ciutats de la costa, sobretot amb port de mar, existia un lloc amb parets altes i tancat, on eren sotmesos a observació i quarantena les persones amb epidèmia o amb malalties endèmiques. Eren els Llatzerets. La por a la pesta, la lepra, la sarna o la tuberculosi eren ben presents a casa nostra en els inicis del segle passat.

Avui, Jesús topa amb un dels drames més cruels del seu temps: la lepra. Aquesta era considerada una malaltia vergonyosa, un càstig de Déu per un pecat personal o familiar. L'afectat, a més a més de portar el dolor per la seva malaltia, havia de carregar damunt seu amb l'estigma de ser pecador públic: impur! Això comportava la total exclusió religiosa i social, amb la conseqüent repugnància col·lectiva. Eren els impurs de la terra. La majoria de les persones els consideraven en realitat morts en vida. Obligats a viure fora de les ciutats, malvivien la seva marginació, sols, els més nafrats i llatzerats; i, en petits grups, els més sans, perquè així s'autodefensaven. Habitaven sempre en paratges inhòspits, esperant que algú, normalment els familiars, els portés menjar, i sempre a una distància prudencial.

Avui ens trobem amb la sorpresa que un leprós sol i nafrat, sense nom, sense personalitat, mort en vida, trenca el tabú legal de les normes establertes: fa un gest agosarat i prohibit... S'acosta a Jesús decididament. El Mestre no mana d'apedregarlo. El leprós s'agenolla, inclina el cap, i proclama la seva gran Fe: "Si voleu, Senyor, em podeu purificar". No diu: "Em podeu curar", sinó que demana solament la purificació, per a viure normalment en la societat. La compassió de Jesús es fa proximitat i diu: "Sí que ho vull: queda pur", i toca el leprós, quan tothom se n'hauria allunyat. El Crist és la nova Llei, i que d'ara endavant res no pot ser impur per a una ànima pura incontaminada.

Tant Jesús com el leprós reformen les normes de la Llei; són innovadors, però no estan contra Ella, ni per sota d'Ella, sinó senzillament la sobrepassen. Tot i això, Jesús mana al leprós que compleixi les pautes legals per tal de ser verificat pels Sacerdots i dictaminar així la seva puresa. Per últim, el leprós se sent impulsant a pregonar la bona nova com un nou missioner, com un nou Apòstol de l'Església.

Germans i germanes, avui, Jesús, s'acosta a nosaltres i ens fa arribar el seu gest de tendresa tot tocant la nostra personalitat més profunda. Ell és aquí, en l'Eucaristia que ara celebrem. El trobem, agenollats, en el Sagrament de la reconciliació. El trobem dins els nous Llatzerets d'avui dia: els "Centres d'internament Temporals per a Immigrats". En els joves, sense papers, de les nostres ciutats. El trobem amb les persones empresonades injustament o exiliades per motius polítics fora del nostre Principat. El trobem en la solitud de geriàtrics i hospitals. En els pobres que malviuen en el carrer. El trobem en els refugiats que, fugint de la fam i la misèria, moren en les fràgils "pasteres", en una mar embravida.

L'Evangeli d'avui no parla de separar, sinó d'integrar, i de deixar-se integrar per Jesucrist, que per a nosaltres no va excloure mai ningú. Com diu Sant Pau, en la segona lectura d'avui: "Jo que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que convé a mi sinó allò que convé als altres". Tots nosaltres avui som invitats a la solidaritat i a la misericòrdia com a resposta del nostre Baptisme, en la santa Trinitat.

Germans i germanes: falten tres dies per començar el temps de Quaresma. El proper dimecres de Cendra se'ns farà una crida a la conversió personal. Que aquests quaranta dies siguin un temps propici per a renovar la nostra vida, per a així reviure, plenament, la joia espiritual de la santa Pasqua!